

COLUMN

ZELFMARKETING: LEEFSTIJLCOACH, PERSONAL COACH EN FITNESSINSTRUC- TUEUR ALS ÉÉN PROFESSIONAL

Tijdens mijn Master of Science opleiding enkele jaren geleden interviewde ik een aantal huisartsen, om een beter beeld te krijgen hoe zij tegen de professionals in onze branche aankijken en wat het effect van die beeldvorming is. De uitkomst was een bevestiging van wat ik vermoedde: huisartsen zien professionals in de fitnessbranche vooral als mensen die thuis zijn in sporten en bewegen. Niet zozeer als professionals die mensen kunnen begeleiden naar een gezondere leefstijl. Terwijl zij, de huisartsen, hun patiënten vooral willen doorverwijzen naar leefstijlcoaches. Met als gevolg dat het nog maar mondjesmaat voorkomt dat huisartsen mensen met een voorgeschreven leefstijlverandering doorverwijzen naar onze branche. Dat is een gemiste kans: voor huisartsen, voor consumenten en voor clubs en professionals in onze branche.

De behoefte aan professionals die mensen kunnen begeleiden naar een duurzaam betere leefstijl groeit enorm, maar daarbij wordt niet meteen gedacht aan de professionals in onze branche. Dat heeft veel met beeldvorming te maken. Want in feite kan een fitnessprofessional in onze sector zich op drie manieren profileren: als fitnessinstructeur, als personal coach en als leefstijlcoach. Drie rollen in één persoon. Afhankelijk van de vraag, weet je welke pet je opzet. Multifunctionele zelfmarketing.

Bij fitnessinstructeur is daar geen discussie over. Wie een fitnessinstructeur zoekt, komt uit bij een fitnessclub. Bij de term personal coach ontstaat al een beetje twijfel. Is dat, op niveau 3, een andere benaming voor een fitnessinstructeur? Of praten we toch over een deels andere beroepsgroep? Ik merk dat het vaak verzandt in een semantische discussie: wat houdt het woord precies in? Er is vaker geopperd om de naam fitnessinstructeur los te laten en te vervangen door personal coach, als je één op één mensen begeleidt in de club. Dan zou er alleen nog sprake zijn van groepsfitnessinstructeurs. Maar onder de streep wordt onze branche wel steeds vaker geassocieerd met personal coaching.

Blijft over: de leefstijlcoach. Is de professional in de club of de personal coach ook een leefstijlcoach? Met andere woorden: heeft hij of zij voldoende kennis van zaken als het gaat om méér dan alleen sporten en bewegen? Kan hij of zij ook iets zinnigs zeggen over voeding, over slaap, over mindfulness? En wordt hij of zij ook zo gezien door bijvoorbeeld bedrijven voor de uitvoering van vitaliteitsprogramma's of verwijzers uit de eerstelijnszorg? Het antwoord op de laatste vraag is nog overwegend 'nee'. Het antwoord op de andere twee vragen levert boeiende discussies op, merk ik bijna dagelijks. Er is geen twijfel over het (basis)kennisni-

” DE BEHOEFTE AAN PROFESSIONALS DIE MENSEN KUNNEN BEGELEIDEN NAAR EEN DUURZAAM BETERE LEEFSTIJL GROEIT ENORM, MAAR DAARBIJ WORDT NIET METEEN GEDACHT AAN DE PROFESSIONALS IN ONZE BRANCHE. “

veau als het gaat om de fysieke aspecten van een gezondere leefstijl, maar ik proef wel behoefte aan een inhoudelijke verdieping als het gaat om andere factoren die een rol spelen bij leefstijl. Die behoefte leeft bij de buitenwereld (lees: verwijzers), die behoefte leeft bij de professionals zelf. Nu door de coronacrisis het belang van een fitter, vitaler en gezonder leven meer dan ooit in de belangstelling staat, is het momentum wellicht daar om door te pakken en om de professional op niveau 3 in onze branche ook (inhoudelijk) in beeld te brengen als leefstijlcoach.

Ronald Wouters
Algemeen directeur NL Actief